

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200413
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5822200413.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matka - P. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. F. XXX/XX, prechodne Q. XXXX/X, F., právne zastúpená JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom B. XX, K. a otec - A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX/XX, I., právne zastúpený JUDr. Ing. Ondrejom Randiakom, advokátom so sídlom V. Z. XX, F., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 13P/5/2022-59 zo dňa 1. marca 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal zverenia maloletej F., nar. XX.X.XXXX do svojej starostlivosti.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli osvedčené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania v zmysle návrhu otca. Za preukázané totiž považoval, že o maloletú je u matky riadne postarané, dieťa tam má vhodné podmienky a v rámci základnej starostlivosti matky o dieťa neboli zistené nedostatky. Osobitne pritom poukázal na vážne narušenie vzťahov medzi rodičmi, keď obaja rodičia nekriticky pristupujú k vlastným chybám a zveličujú chyby toho druhého, pričom sú obaja presvedčení o svojej pravde. V tejto spojitosti zdôraznil, že na to, aby mohol zmeniť rozsudok o úprave práv a povinností k maloletej (č.k. 7P/23/2019-78 zo dňa 04.11.2019), je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje rozsah dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Pokiaľ ide o závery kolízneho opatrovníka, ktorý súdu odporučil vyhovieť návrhu otca a maloletú dočasne zveriť do jeho osobnej starostlivosti, okresný súd uviedol, že tieto závery smerovali ku skutočnosti, že matka bráni styku otca s maloletou. Podľa okresného súdu však neodkladné opatrenie nie je inštitút, ktorý zabezpečuje realizáciu styku niektorého z rodičov. Predmetnú funkciu plnia iné inštitúty, ako napr. výkon rozhodnutia alebo výchovné opatrenia, v rámci ktorých opatrení bude matka prinútená spolupracovať nielen s otcom, ale aj s OSPODaSK a dieťa otcovi riadne odovzdá.

4. Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ má otec, resp. kolízny opatrovník podozrenie, že zo strany matky dochádza k psychickému nátlaku na dieťa a matka je schopná predstierať fyzické ublíženie, aby maloletú ovplyvňovala, nič im nebráni v tom, aby podali návrh na zmenu výchovného prostredia.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

6. Odvolateľ považoval za nesporné, že maloleté dieťa je ovplyvňované matkou a má strach urobiť niečo, čo si matka nepraje. Zdôraznil, že matka neodovzdáva dieťa, nerešpektuje súdne rozhodnutia, pretrvávajú absencia akejkoľvek komunikácie a spolupráce s matkou a vyjadril presvedčenie, že matka sa snaží pretrhnúť všetky citové väzby maloletej k otcovi. Uviedol, že v niektorých obdobiach nebol s dieťaťom viac ako mesiac, pričom tieto situácie nie sú ničím výnimočné a obštrukcie zo strany matky sú opakované. Obával sa odcudzenia svojho dieťaťa, ku ktorému dochádza nielen zamedzovaním styku, ale aj citovým vplyvom na dieťa. Toto všetko označil zo strany matky za psychické vplyvanie na dcéru, ktorá vo svojom veku ešte nedokáže rozlíšiť všetky pravdivé a nepravdivé skutočnosti a vplyvom matky môže stratiť vzťah k otcovi. Nezhody s matkou dieťaťa nepopieral, súčasne však poukázal na správu kolízneho opatrovníka, z ktorej je zrejmé, že dieťa sa na otca teší a tvrdenia matky majú byť nepravdivé, účelové a ničím nepodložené.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

8. Určujúce úvahy/východiská zamietavého záveru okresného súdu vo vzťahu k predloženému návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia sú opodstatnené/dôvodné.

9. Aktuálne výchovné prostredie (v užšom zmysle slova) maloletej u matky totiž nevykazuje deficity, ktoré by umožňovali konštatovať bezprostredné/relevantné ohrozenie života alebo zdravia dieťaťa. Problematickou sa javí realizácia stretávania otca s maloletou F., ktorá otázka je však právoplatne upravená (meritórnym) súdnym rozhodnutím.

10. Z konštatovaného potom v súhrne vyplýva (ako načrtol už okresný súd), že náležitým/vhodným prostriedkom riešenia danej procesnej/skutkovej situácie je jednak návrh na výkon súdneho rozhodnutia, alebo/ako aj návrh vo veci samej. Otcom predostreté skutkové vymedzenie totiž presahuje rámec inštitútu neodkladného opatrenia, nakoľko vyžaduje komplexné posúdenie oboch výchovných prostredí (u otca i matky) za situácie úplne protichodných postojov rodičov, čo implikuje podrobné dokazovanie (s vysokou pravdepodobnosťou vrátane znaleckého) v rozsahu, ktoré nezodpovedá otcom zvolenému procesnému inštitútu (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Uvedené (teda) možno dosiahnuť len v konaní vo veci samej o zmene príslušných rodičovských práv (zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti). Pokiaľ ide o neodkladnú realizáciu práva na stretávanie s dieťaťom, už právoplatne ustáleného súdnym rozhodnutím, tú môže otec dosiahnuť návrhom na nútený výkon právoplatného rozhodnutia (hypoteticky možno uvažovať o použití neodkladného opatrenia za situácie, že by sa aj exekúcia mihala účinkom).

11. Opísané viedlo krajský súd k potvrdeniu napadnutého uznesenia. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec sa žiada dodať, že pokiaľ by sa v konaní (vo veci samej) preukázali skutočnosti naznačované otcom, resp. kolíznym opatrovníkom (správa na č. 32 spisu), t.j. vedomé a cielené konanie (vrátane citového vydierania dieťaťa matkou) smerujúce k svojvoľnému obmedzovaniu rodičovských práv druhého rodiča, toto nepochybne môže byť potencionálnym dôvodom na zmenu výchovného prostredia (t.j. v okolnostiach súdnej veci zverenia dieťaťa otcovi), nakoľko súčasťou riadneho výkonu rodičovských práv/povinností je aj spôsobilosť rodiča akceptovať/tolerovať rodičovské práva druhého z rodičov.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.